

(המשך מעמוד 24)

כתיבה שמצות שטוה תמיר סביבו, ואשר נמשכה מאז המרד שנכשל ועד שבגין הפך ראש-ממשלה. הסיבה השנייה טמונה באישיותו של ברק. הוא נחשב אחד המישפטים הגדולים בארץ או, כפי שהגדירו בגין, "אחד ה"מישפטים הגדולים בעולם". הפרופסור הממושקף, שהיה יועץ מישפטי גם בממ של הקודמת, מנוע מכל יחס פוליטי, והוא רואה את תפקידו כפי ששמו מעיד: יועץ-מישפטי לממשלה, לכל ממשלה. לברק אישיות צנועה וכובשת. הוא איש-צדק, נוסף על היותו איש-חוק, ובכך אי-אפשר להאשים את תמיר, הידוע יותר מכל בתכונות הפוליטיות שלו. בגין מעדיף בגלוי את ברק על-פני תמיר. ואכן, מאז עלה בגין לשלטון,

באיזה מלון או מוסדות-פאר בתל-אביב, או ביפו, אחרי-כך עוד איזה בילוי קטן, ומה שאחרי-כך זה כבר לא לפירסום. בסך הכל החיים עברו עלי יופי עד עכשיו, השגתי כל מה שרציתי וכל גבר שרציתי."

"סנדק"

פרטי

בשנה האחרונה היתה ברכה שוורץ תחת אפטרופסותו של גבר אחד: רחמים אהרונ, המכונה "גומאדי" (ראה עמודים 25-26). אהרונ היה "סנדק" של ברכה. כך, לפחות, טענה אמה, שידע לספר כי הוא עזר לברכה לצאת מצרות כספיות רבות שאליהן נקלעה באחרונה. "גומאדי", בעלה של בת-שבע דנוך, אחותו של ישראל דנוך, והמתגורר עם אחת ומישה ילדי בווילה מפוארת בתל-ברוך, שר למען ברכה דירה ברחוב לוריא 11, ליד כיכר דיזנגוף בתל-אביב. בדירה זו נתפסו הוא ובת-הסתות ביום החמישי האחרון. הם יצאו בערבו של יום חמישי לבלות כהרגלם, והחלו את הערב בצורה האהובה על ברכה, בארוחת-ערב במסעדה טובה. אחרי-כך הלכו לבלות בי מועדון שבכיכר אחרים. כשחזרו לדירתה של ברכה בחמש לפי נות בוקר, היא פתחה את הדלת, פרצה בי צעקות. בדירה נמצאו אנשים, וברכה חש שהי אלה פורצים. אלא שהיו אלה בלשי

הצנום שלהם. נשארים רק המבוגרים והמבוססים. הם כבר יודעים מה הם רוצים מעצמם ומחיים שלהם. "הגברים המבוגרים הישראלים נסבלים, אבל לא ליותר מכמה שעות. אחרי-כך הם מתחילים להגזיל את הנשמה שלי. לעומת זאת, הגברים שמעבר לים הם נימוסיים, מתחשבים ויותר שמרנים. אני עצמי שמרנית. אני אוהבת שמתייחסים אלי כמו אל אשה, להרגיש שאני אשה. "הגברים הזרים נותנים לי הרגשה של שברירות, רגשניות, סכסיות. הם לא חושבים תמיד על המיטה, כמו הישראליים. חוץ מזה, הישראלים שפנים ומפני דים להתחיל אתי. הם לא יכולים לספק לי את הדרישות שלי מהחיים." והחיים אכן גרמו לברכה שוורץ לדרוש הרבה, ותמיד את הטוב ביותר. היא לא שכחה את הצורך הרעוע עם בית-השימוש המרוחק, וגם לא את המכות שחטפה בגלל חמש הלירות שגנבה מארנקא של אמה. היא לא שכחה איך, תחת לנסוע לגן באוטובוס, היתה הולכת ברגל ובכסף קונה מסטיק וסוכריה על מקל. ברכה שוורץ החליטה להחזיר לעצמה, מהר ככל האפשר, את מה ששללו ממנה החיים. והיא סיפרה: "אני אוהבת לבלות הרבה, להסתובב במקומות יקרים, לטייל המון ולאכול טוב, לגור במקומות יקרים, מינימום במלון היסטון. אני יודעת שאני יפה. היופי הוא הפילוסופיה שלי. בזכותו נפתחו לפני הרבה שנים שהיו נשארים

(המשך מעמוד 29)

לרוע הביתה. בגיל ארבע-עשרה וחצי היה לה כבר "חבר ראשון". "הוא היה זן 25, והסתפק בנשיקות על הלחי" סיפרה. "המריבות בבית תכפו, וברחתי לבית בתי. סבתא שלי היתה היחידה שאהבה ותי באמת. היא תמיד התגאתה בתמונות שלי שהתפרסמו בעיתונים." באותה תקופה הכירה צעיר צרפתי בשם טיפן והוא היה, לדבריה, הגבר הראשון שלה. היא היתה רק בת חמש-עשרה וחצי. גיל 16 החליטה ברכה לכבוש את העולם. היא נבחרה כנסיכת הים-התיכון וסגנית נסיכת ים-סוף במיסגרת תחרות בחירת לכת-המים. כשחזרה הביתה עם הכתר, כתה סבתא מאושר. הסבתא חיה מקיצבת ביטוח לאומי. ורכה ידעה לספר כי היו תקופות שבהן יבלה חרפת-רעב וניזונה מגזוז ופלאפל. חירתה כנסיכת הים-התיכון פתחה לפניה זערים רבים. היא הפכה דוגמנית, אך לא שתפקה בהדגמת בגדים בלבד. ללא בערית הסירה את בגדיה, הפכה דוגמנית-היום מיספר אחד של ישראל. היא הכירה את האנשים המתאימים, נראתה תמיד רק עם המפורסמים והנורים שבהם. כשהגיע לארץ השחקן הצר-תי אלן דילון היתה זו ברכה שוורץ יבילתה-איתו את כל שבע שנותיה בחלי-ביב. היא היתה ידידתו של אבי עופרים,

הכניסה למשרד-המישפטים
סגור ובטוח

קיבל היועץ-המישפטי לממשלה בחזרה את כל הסמכויות והתפקידים המוטלים עליו מכוון החוק, כיועץ-מישפטי לממשלה — סמכויות ותפקידים שנגזלו, בחלקם, מקודמו בתקופת שריה-מישפטים הקודם. מים, יעקב שימשון שפירא וחיים צדוק, כאשר הבין תמיר את מערכות-היחסים שיוצרו בגין עימו ועם ברק, הוא החליט להבליג. כפוליטיקאי מנוסה ידע כי בפור ליטיקה, כמו בכדורגל, הכדור הוא עגול. הופצו שמועות, בעיקר על-ידי חוגים הי מקורבים לתמיר, על התפטרותו הקרובה של ברק ועל "רצונו לחזור לחיים האקדמי-איים".

תמיר מרוגז

על בגין

אולם אפילו תמיר איבד לבסוף את סבלנותו. הוא אינו יכול להעיר דבר לבגין, אך החל מגלה יחס צונן. כלפי ברק, עם ברק קשה לריב. גם האנשים הניצבים מעברו האחר של המיתרס, מול היועץ-המישפטי לממשלה, אינם יכולים לעמוד מול הקסם האישי והכנות המאפיין את ברק. אולם תמיר הצליח ליצור חיץ בינו לבין היועץ-המישפטי. יש הטוענים כי כל כוונת הקמת המיב-צר בלישכת שר-המישפטים היתה, על-פי מחשבה תמירית טיפוסית, להראות לברק כי הוא אינו משתייך על העלית של מישר-המישפטים וכי גם הוא, ככל אדם מן השורה, חייב לעבור את ביויון האיני-טרקום, כדי להגיע אל השר. רק אחרי שנורית חפץ סיפרה לו על הליגלוג שעוררה עילת הדלת בפני היועץ-המישפטי ומנכ"ל המשרד, לא רק במשרד המישפטים אלא במשרדי הממ-של כלם, סידר תמיר את הכפתורים הפרטיים של ברק וגבאי. דלתות-הברזל הכבדות, האינטרקום, חידושי האלקטרוניקה, הזמזמים והמנוע-לים יכולים להעיד על אחד משלושה דברים: שרה-מישפטים מדינת ישראל לוקה בתסביך-רדיפה, שרה-מישפטים לוי קה בשיגעון-גדלות, או שהיחסים בין צמ-רת מישר-המישפטים מעורערים עד כדי סכנה.

ברכה שוורץ כדוגמנית
עירונית ואלגנטית

המישטרה שבאו לערוך חיפוש בביתה, אחרי שחיפשו קודם-לכן את רחמים אהרונ בביתו שבתל-ברוך, ואותה בדירת אמה שבשדרות הרציון. השוטרים קיבלו את כתובתה של ברכה מן האם, ולקחו אותה איתם כדי שלא תספיק להזהירה. ברכה וגומאדי נעצרו בו במקום. כששאלה האם, לדבריה, את אחד השוטרים על מה נעצרה בתה, טירב לענות לה. לפני שנעצרה הספיקה ברכה לבקש מאמה כי תחקש עם שמחה זיו, פרקליטה שהוא גם פרקליטו של רחמים אהרונ. האם התקשרה עם זיו עוד באותו לילה, והוא הצליח לשחררה בערבות למחרת היום. מאז שיחרורה מסתתרת ברכה, ואינה עונה לטלפון. ידידיה טוענים כי היא חר ששת מתגובות הנזעמת של בת-שבע אהרונ, רוגי, אשתו של "גומאדי", שלא ידעה על הקשר בין ברכה לבין בעלה. אחרים טוענים כי הוזהרה לבל תשוחח עם עיתורי נאים. לצוות העולם הזה, שהצליח לאתרה, אמר רה ברכה: "אני לא רוצה להגיד שום דבר, ואני לא רוצה שיכתבו עלי בעיתון. יותר מזה אין לי מה להגיד."

נעולים אילו היו לי אף נשרי וקמטים בלחיים." ואכן השערים נפתחו לפניה. היא הרבי תה בנסיעות לחו"ל, התהדרה בפרוות יקר-רות-ערך, וענדה תכשיטים יקרים. יחד עם זאת, למרות הקלילות שבה ריחפה מהר-פתקה להרפתקה, היו עיניה הכחולות עצורבות תמיד. מעולם לא מצאה את האהבה האמיתית. בעברה רשומים נישואין קיצריים, אך היא מעולם לא דיברה על נישואיה. כשנשאלה על סדר יומה, סיפרה: "בבוקר יש לי המון סידורים. יש לי חשבוניות בשלושה בוקים, ואני אפילו לא יודעת איפה הם, כך שכל הבוקר אני מנסה לחפש להיזכר איפה הבנקים שלי לעזאזל. אני אוהבת לשחות יין ובירה, ומתחילה להכניס לחוכי את הנוזלים האלה כבר מארוחת-צהריים. לפני שאני מספיקה להרגיש, כבר מגיע הלילה. "לפעמים יש לי צילומים. אני עובדת כדוגמנית ואני חושבת שאני מאד מצליחה בזה. בערבים אני מזמינה מוזיקה, ואחרי סיום בכמה אנשים וכמה פגישות בלתי מחייבות עם אנשים בלתי-מחייבים. אני נוסעת להפגישות שלי לאותו ערב, בדרך-כלל זה מתחיל בארוחת-ערב טובה

זוא עטף אותה בפרוות-כבשים. חרש איר זה את כל מקומות הבילוי האפשריים ואילת ועד אכזבי. ואף לקח אותה לגר-גניה. היא היתה גם ידידתו של הזמר זמנוח מייק בראנט. היא נהגה לשבת מועדונים הפופולאריים, טיפאנים או כי-אב של פרדריקה, וללשוש עיניים. לדבר-יה, תמיד היה המלצר מגיש לה פתק עם קשה להצטרף לאחד השולחנות. לא אחת טענה שלא היה גבר שרצתה לא השיגה. יחד עם זאת, לא היו לה משליות. "אני יודעת שחמישים אחוז מהברים שיצאתי איתם עשו את זה בשביל הכניס אותי לשרשרת ההצלחות שלהם, א יותר" נהגה לומר.

בלי אהבה

אמיתית

יא נהגה לפזר את פילוסופיית החיים שלה לכל עבר: "הדבר הרא-טון שאני רוצה שיהיה אצל גבר שאני רוצת איתו, ואפילו לסעודה קלה, זה רבה בסף בכיס. מאחר שלאנשים צעירים דרך-כלל אין הרבה כסף, והם כל הזמן נחשבים כמה נשאר להם בחשבון-הבנק